

## افغانستان، قربانی سیاست‌های امپریالیستی

### در افغانستان چه می‌گذرد؟

مبارزات آزادی خواهانه و سوسیالیستی در هر کشور وظیفه طبقه کارگر و زحمتکشان همان کشور است. در افغانستان نیز که از این قاعده مستثنی نیست مبارزات کارگران و زحمتکشان با افت و خیزهای دردناکی در جریان است. سازمانها و احزاب کمونیستی نیز در داخل و خارج این کشور کم نیستند. این احزاب در مبارزه و شکست‌های خود، هر روز با تجربه‌تر و آبدیده‌تر از پیش می‌گردند.

در اطراف افغانستان کشورهای مسلمانان مثل تاجیکستان، ازبکستان، ترکمنستان، پاکستان قرار دارد و با چین امپریالیستی هم مرز بوده و در نزدیکی نسبی با روسیه و هند قرار دارد. در این کشورها مبارزات کارگری، مبارزات اقشار زحمتکش و ستم دیده هر روز بیشتر به اوج می‌رود. اعتراضات در هند همیشه اعتراضات میلیونی است. در ایران مبارزات کارگری و زحمتکشان تحت ستم لحظه‌ای قطع نمی‌شود، در عراق، پاکستان و کشورهای همجوار نیز همین شرایط حاکم است و این وضعیت خطرناکی علیه نظام سرمایه‌داری در منطقه و در جهانی است. به ویژه که این مبارزات به علت نفوذ نسبی جنبش‌های کمونیستی، تجربه خود زحمتکشان و فشار روز افزون دولت‌های سرکوبگر سرمایه‌داری، هر روز بیشتر به چپ متمایل می‌شوند.

از دیدگاه امپریالیست‌های بزرگ، طالبان بهترین نیروی سرکوبگر، بی رحم و خونخواری است که می‌تواند این جنبش‌ها را متوقف سازد. ولی این تجربه‌ایست شکست خورده.

افغانستان بر روی انبوهی از ذخائر معدنی مورد استفاده در تولید کالاهایی که با آخرین کشفیات و اختراعات دانش امروز ساخته می‌شوند، قرار گرفته است. لذا افغانستان به عنوان یکی از پر ثروت‌ترین کشورهای جهان، جذابیت فوق العاده‌ای برای کنسرن‌های فراملی دارد. علاوه بر نفت و گاز، بیش از 280 نوع معدن دیگر در این کشور شناسایی شده است. مدتهاست که بهره برداری تعدادی از این معادن توسط کشورهای امپریالیستی، در راس آنها آمریکا، چین و روسیه آغاز شده است. معادنی از قبیل اورانیوم، طلا، نقره، کرومیت، مس. مقدار آهن افغانستان نزدیک به دو میلیارد تن تخمین زده شده است.

استخراج و کار بر روی این مواد به منابع آبی فراوانی نیاز دارد. افغانستان از منابع آبی سرشاری برخوردار است. رودخانه‌های طویل و پر آبی چون آمودریا، هری رود، هلمند و دهها رودخانه کوچکتر دیگر، وجود دریاچه‌ها و منابع غنی آبهای زیرزمینی، کشور را در رده کشورهای پرآب به شمار آورده و موقعیت آسان تری برای چپاول ثروتهای این کشور توسط غارت‌گران بین‌المللی فراهم آورده است.

افغانستان همچون سوریه، یکی از مناطق جهان است که تضادهای امپریالیست‌های بزرگی همچون آمریکا، چین و روسیه در هم گره خورده‌اند. این امر جامعه افغانستان را به یک جامعه بحران زده و درگیر جنگ‌های قبیله‌ای بی انتها و خانمان برباددهی تبدیل نموده است. این کشور برای امپریالیسم مهاجم چین به علت قرار گرفتن در مسیر جاده ابریشم چینی، از اهمیت والائی برخوردار است. به ویژه این که تسلط بر افغانستان راه مستقیم مبادلات تجاری با ایران و ترکیه و بسیاری از دیگر کشورها را باز می‌کند.

برای امپریالیسم آمریکا و اتحادیه اروپا هدف از حضور در افغانستان جلوگیری از نفوذ روسیه و چین به غرب جهان می‌باشد. آمریکا از چهل سال پیش در کل خاور میانه همیشه به لحاظ سیاسی شکست خورده است. سیاست‌های آن در افغانستان نیز چنین سرنوشتی را دارد.

اقتصاد آمریکا کاملاً ورشکسته است و دیگر توانائی حفظ همه پایگاه‌های خود در جهان منجمه را ندارد.

ناشی از همه این عوامل، وجود یک رژیم به غایت واپس‌گرا، آدم‌کش و بی رحم، همانند رژیم ایران، در تقابل با جنبش‌های از ادیخواهانه منطقه خاورمیانه، برای همه امپریالیست‌ها (آمریکا، چین، روسیه، اتحاد اروپا، انگلیس) ظاهراً تنها گزینه بوده است. گزینه‌ی که در این ۵۰ سال اخیر مرتب شکست خورده است. در عین حال طالبان برای سرمایه‌گذاری کنسرن‌های چینی و روسی خدمه‌ایست مناسب که سفره را پهن می‌کند. آمریکا روی طالبان به صورت یک رژیم نیابتی وابسته حساب باز کرده است که همانند حساب‌اش روی جمهوری اسلامی ایران، غلط از آب درخواهد

آمد. دقیقاً بر مبنای چنین محاسباتی بود که آمریکا و اتحادیه اروپا طبق قرار و مدارها با طالبان، با سرعت نیروهایشان را از افغانستان بیرون کشیدند و طالبان موازی با این امر شهرها را یکی پس از دیگری فتح نمود و به کابل رسید.

بسیار شنیده می‌شود که آمریکا و کشورهای اروپائی به افغانستان و مردمش خیانت کرده‌اند. این کاملاً غلط است. آمریکا و دیگر امپریالیست‌ها در افغانستان برای دوستی و خدمت به مردم نیامده بودند که با رفتن‌شان خیانت کنند. آن‌ها آمده بودند که کارگران و زحمتکشان افغانستان را چپاول کنند که کردند و رقابت‌های درون امپریالیستی خود را سازمان دهند که دادند. وقتی هم که دیگر ضرورتی برای وجود نیروهایشان باقی نماند، بدون لحظه‌ای تردید مردمان ستم دیده افغانستان را قربانی کردند و رفتند. این درس بزرگ تاریخ است که نمی‌شود و نباید به نیروهای مرتجع و امپریالیستی اعتماد کرد.

نظم کمونیستی

20.08.2021